

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG
1924.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
E. von Rosen
Holbergsgade 10. Tlf. 8907.

HÆFTE VIII.
AUGUST

KØBENHAVN-KREDSSEN

afholder

TVANGFRI SAMMENKOMST

TIRSDAGEN DEN 9. SEPTEMBER KL. 7 EFTM. PAA CONSTANTIA, STRANDVEJEN

Der vil blive sørget for forskellig Underholdning. Talrigt Møde forventes.

Emblem bæres.

Sangbog medbringes.

Ethvert Medlem bør eje

VETERANBOGEN

MARINEVETERANERNE FORTÆLLER

Pris 3 Kr.

Overskudet tilfalder Marineforen. Veteranfond.

Faaes paa Kontoret, Møntergade 22,
og i Boghandelen.

Marineforeningens Sangbog,

ny og forøget Udgave, indeholdende de sidste
Aars Sange fra Foreningens festlige Sammen-
komster.

Pris Kr. 1.50.

Kredsformændene anmodes om at aftage Bøger
i Konsignation til senere Salg.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

RUDKØBING-KREDSSEN.

Søndag den 20. Juli skulde have været Udflugt af Marinere med Damer pr. Motorbaad. Grundet paa heftig Storm foretoges Turen med ordinær Damper Sydfynske.

Afgang fra Rudkøbing Kl. 1.10. Retur fra Troense Kl. 7.

I Udflugten deltog ca. 20 Herrer og Damer. Fællesspisning paa Troense gamle Kro: Kogt Rødspætte, Lammesteg, Jordbær. — Trods det daarlige Vejr var Humøret udmærket.

Søndag den 17. August afholdt Kredsen Foredrag med Lysbilleder af Hr. Rich. Jensen fra København.

Til Foredraget var mødt ca. 70 Menneske som interesseret paaørte Foredraget. Efter Afslutningen samledes Marineforeningens Medlemmer med Damer ved fælles Kaffe bord sammen med Foredragsholderen; der sluttedes med Punch, Sang og Taler til Kl. 3, da der blev pebet til Køjs.

VEJLE-KREDSSEN

foretog Torsdag den 24. Juli en i alle Maader vellykket Udflugt. Kl. 2 $\frac{1}{2}$ samledes man i et Antal af ca. 40 ved Kahytten, hvor 4 Baade, dels Medlemmers, dels Privates, var stillet til Disposition, og Starten foregik først med Uldbehus som Maal. Efter Ankomsten samledes Deltagerne ved fælles Kaffe bord, hvor Formanden, Bagermester Andersen, bød Velkommen. Derefter besaa man de ualmindelig smukke Omgivelser for derefter at sejle til Ulvehave, hvor der spistes til

Aften. Ved Bordet herskede en rigtig kammeratlig Stemning. Formanden bød Velkommen til Bords, og talte senere for Foreningen og Alderspræsidenten, fhv. Bagermester Svaris. Der taltes for Formanden, Damerne o. fl. Efter et annimeret Maaltid toges fat paa Dansen, som gik med Liv og Lyst til Chefen ved 12-Tiden peb: Skej ud overalt, og efter at have nydt en Forfriskning i Fællesskab, søgte enhver sit Fartøj, og der sejledes tilbage til Byen.

KALLUNDBORG-KREDSSEN.

Søndag den 27. Juli afholdt Kallundborg-Kredsen en meget vellykket Udflugt, — Skovtur til Asnæs Skov — med Motorbaade. Ca. 150 Deltagere var mødt frem, og ved Ankomsten til Skoven var der fælles Kaffe bord, derpaa Gevinstkeglespil, og Kl. 6 Spisning. Senere afholdtes Sækkevæddeløb for Bornene, og Kl. 8 tog man tilbage til Byen, hvor der paa Grand Hotel var Fællesbord med Præmieuddeling; senere Dans til Kl. 1.

Den overordentlig vellykkede Tur forløb i alle Henseender paa bedste Maade. Kredsen kan glæde sig ved stadig og stigende Tilslutning.

KORSØR-KREDSSEN

havde Tirsdag den 5. August arrangeret en meget vellykket Udflugt til Skelskør Lystskov. I Udflugten deltog ca. 40 Medlemmer med Damer.

Turen foregik i det herligste Sommervejr og blev lagt ned omkring Bonderup og gennem Grevskabet Espe, hvor Grev Moltke residerer paa sit smukke Slot.

Den smukkeste Udsigt aabner sig for et naturskønt Oje, idet Køreturen gaar langs grønne, duftende Enge og kornrige Marker, gennem kølige, skyggefule Bøgeskove, indtil Øjet pludselig fanges af et henrivende Panorama, hvori man gennem Skovens Udkant pludselig ser det solbeskinnede Store-Bælt med dets grønne Øer og forbisejlende Skibe.

Ved Ager-Skoven havde Formanden, Kaptajn Krenchel, rekvireret en lille Forfriskning. Derefter fortsattes Turen uden Ophold til Skelskør Lystskov, hvor der var fælles Kaffe bord, og hvor Formanden bød »Velkommen i det Grønne«.

Ved 7-Tiden samledes Deltagerne igen og de medbragte

Madkurves Indhold kom for Dagens Lys, og det blev et overdaadigt Aftensbord, som nok kunde faa en sulten Mariners Tænder til at løbe i Vand. Lækre Kyllinger og stegte Duer omkransede karmoasinrøde Hummere. Store stegte Rødspætter bredte sig i Velvære mellem fede Sardiner og smaa indbydende Lammekoteletter. Og midt paa Bordet i en Iskøler stod en »tremastet Bondegaard« — (Aalborg Taffel) — og knejsede i Bevidstheden om sit eget Værd.

Ved Bordet herskede en gemytlig og kammeratlig Stemning og der blev holdt utallige Taler, bl. a. af Formanden, Kapt. *Krenchel*, Lokomotivfører *Lund*, Overmatros *Skjaln* og last but not least, en meget vellykket Tale af Fru Kaptajn *Rask-Larsen*, hvori Fruen paa en lidt satirisk Maade takkede, fordi Damerne denne Gang havde faaet Lov at være med. Fruen indprentede Mødrene at oplære Børnene til at elske deres Fædreland og Flaget og sluttede med at udbringe et Leve for Freden, Flaget og Fædrelandet.

I Løbet af Aftenen spillede Foreningens eget Orkester op til en lille Dans, og ved 12-Tiden rullede Selskabet, belyst af Maanens klare Lys og under gemytlig Sang, hjemad.

NYKØBING F.-KREDSEN

afholdt Søndag den 10. August en vellykket Pilketur. Der startedes fra Nykøbing Kl. 10 Formiddag i straalende Solskin med Hr. *Obeliis'* Motorbaad. Kl. 12 spistes der Frokost om Bord, og efter Frokosten gik man i Land i Guldborg og drak Kaffe. Derefter gik Turen under Sang og godt Humør til Færvandet ved Femø; Pilkene kom ud og den ene Torsk drabeligere end den anden halede om Bord. Kl. 3 var maan atter i Guldborg til Sodavand etc. Kl. 5½ fortojedes i Nykøbing, og Kammeraterne gik hver til sit efter at have tilbragt en god og billig Dag. Foreningen betalte alle Udgifter til Fortæring etc.

EBELTOFT-KREDSEN

arrangerede med Tilslutning af Fiskeriforeningen Søndag den 17. August sin aarlige Kapsejlsads paa Ebeltoft Vig. Der var ialt 4 Løb (Dampbaade, Lystbaade, smaa Motorbaade og store Motorbaade) og 20 Deltagere. Sejlsadsen foregik i en Trekant: Den gamle Havns Mole, Marineskolen og Mærkebaad ved Handrup Strand. Vejret var stærkt byget med sydøstlig Kuling. Sejlsadsen foregik uden Uheld og tilendebragtes for den hurtigste Sejlsbaads Vedkommende paa 1 Time 10 Min. 30 Sek. og for den hurtigste Motorbaad paa 56 Min. 30 Sek. Rutens Længde var 6 Kvartmil. Som sædvanlig var vor raske og energiske Mariner af Aargang 1872, Læge *K. G. E. Holst*, Dommer og ledede Løbene med kyndig Rutine. Om Aftenen samledes man til Kaffe bord i Skovpavillonen, hvor Præmieuddelingen fandt Sted. Af Præmiegiverne skal nævnes: Byraadet, Marineforeningen, Fiskeriforeningen og en Del Private, ialt 13 Præmier og 1 Opmuntringspræmie til den sidst indkomne.

Fiskeriforeningens Formand, Eksportør *Chr. Johansen*, forestod Præmieuddelingen. Salen var fyldt trods det daarlige Vejr. Talerne fulgte Slag i Slag og navnlig Hr. *Holst* modtog kraftige Beviser for Forsamlingens Tilfredshed med Kapsejlsadsen.

Billedet i forrige Nr. af Paraden paa Fregattan »Jylland« er taget af Fotograf *Svale*, Klejs pr. Gramrode.

Kommende Møder:

København-Kredsens Skyttelav: Søndagen den 14. September Kl. 7 Formiddag stor Præmieskydning paa Carlsberg-Pavillonen. Indmeldelse til Skydningen maa ske senest den 11. til Formanden, Olufsvej Nr. 1, Telf. Øbro 3712. Samtidig maa varm Frokost bestilles.

MARINEFORENINGENS LOKALKREDSE.

Aalborg: Fabrikant, Konsul *Im. Stuhr*, R. af D.
Aarhus: Konsul *Ant. C. Nielsen*, Riisskov.
Assens: Havnefoged *Th. Jacobsen*, Dbmd.
Bornholm: Statsoverbetjent *Carl Nielsen*, Rønne.
Ebeltoft: Toldbetjent *Hs. Petersen*.
Esbjerg: Ingeniør *Carl Klæbel*, Kronprinsensgade 9.
Faaborg: Fabrikant *C. C. Jensen*.
Fredericia: Blikkenslagermester *M. Ottesen*.
Frederikshavn: Kaptajn *Weber Hansen*.

Frederikssund: Mejeriejer *J. Arpe*, Maglehøj.
Frederiksværk: Gaardejer *P. V. Petersen*, Skævinge Gaard pr. Skævinge.

Grenaa: Eksportør *A. Kirk*, Grenaa Havn.
Hadsund: Driftsbestyrer *P. H. Wenslev*.
Helsingør: Kaptajn *E. O. Møller*, Færgeoverfarten.
Hirtshals: Materialforvalter *F. Jensen*, Hirtshals pr. Hjørring.
Holbæk: Lokomotivfører *V. Møller*.
Horsens: Kasserer *O. C. Høy*, Smedegade 45.
Kolding: Tandlæge *H. Strange-Friis*, Jernbanegade 42.
Korsør: Kaptajn *C. A. Krenchel*, Mathiesensvej.
København: Grosserer *Valdemar Schou*, R. af D., Nørrebro-gade 200, A. L.

Maribo: Lærer *Frands Hansen*, Skelstrup Skole pr. Maribo.
Nakskov: Lokomotivfører *L. D. Nielsen*, Maribovej 20.
Nyborg: Konsul *F. Baron v. Haxthausen*.
Nykøbing F.: Tjener *Laur. Christensen*, Hotel »Stad Nykøbing«.

Næstved: Barber *Chr. Christiansen*, Jernbanegade.
Odense: Telefonmester *C. Buchgreitz*, R. af D.
Randers: Overbanemester *Guldbrandsen*, Vester Altanvej 12.
Ribe: Slusemester *C. Møller*, Kammerhusen.
Roskilde: Bagermester *E. Munch*, St. Olsgade 17.
Rudkøbing: Kaptajn *Riise*, Pelykke pr. Rudkøbing.
Sakskøbing: Maskinmester *Alb. Petersen*.
Skagen: Politibetjent *Hj. Møller*.
Skelskør: Købmand *O. P. Jensen*.
Svendborg: Navigationsskoleforstander *Aage V. Tuxen*, R. af D.

Thurø: Smedemester *R. P. Huusfelt*, Thurø pr. Svendborg.
Vejle: Bagermester *P. Andersen*.

DAGBOG

OVER MIN REJSE MED FREGATTEN »GEFION« OG MIT TYSKE FANGENSKAB 1848

Af *L. Larsen*.

Den 10. Marts 1849 fik jeg Kommando til Fregatten »Gefion«, som dengang laa fortojet ved Hønsbroen. Jeg kom i 1ste Haandværkerbakke og fik Nr. 49.

Der begyndtes straks med Taklingen, hvilken gik rask fra Haanden, da Fregatten laa i Flaadens Leje med alt det underste Gods oppe og alle sine Kanoner ombord. Efter 6 Dages strængt Arbejde laa Fregatten færdig, og vi blev forstrakt med en Maanedes Gage til det nødvendige Tøj. Den 17. Marts halede vi ud paa Rheden, og fra den Dag fik ingen Landlov, da det var meget magtpaaliggende at faa Skibet bragt i Orden og Mandskabet udsat til Kanonerne, inddelt i Entreskifter og anvist deres forskellige Pladser i Brand-, Klarskibs- o. fl. Tilfælde. Den 19. Marts lettede vi og stod for en god Vind Syd efter, vi passerede Stevns og Møens Klint, Gjedserodde Fyr paa Falster, og næste Morgen laa vi under Nysted paa Lolland. Her mistede vi vor gode Vind, hvorfor vi om Aftenen gik til Ankers udenfor Fakkebjerg paa Langeland. Efter en besværlig Krydstur, paa hvilken vi led meget af Kulde, ankom vi paa Sønderborg Rhed den 23. Marts, hvor vi kastede Anker. Der laa til Ankers foruden os Korvetterne Galathea, Naiaden og Briggerne Mercurius og St. Croix. Næste Dag ankom Fregatten Havfruen og en Del Kanonbaade. Denne Eskadre var bestemt til at anvendes mod Holstenerne i Forening med Linieskibet *Chr. den 8.* og Dampskibene *Hecla* og *Geiser* under Overkommando af Kommandør *Garde*.

Inden jeg gaar videre, vil jeg opskrive Officerernes Navne ombord i Fregatten »Gefion«. Chefen var Kaptajn

A. Meyer og Næstkommanderende var hans Fætter, Kaptajnlojtnant Meyer, tredje Kommanderende var Premierlojtnant Skibsted, fjerde og femte Sekondlojtnanterne Petersen og Mikkelsen og 6. Kommanderende var Sekondlojtnant Tegner, som var Chefens Adjutant, samt 3 Kadetter.

Den 26. Marts gik vi under Sejl fra Sønderborg. Ved Ankerets Letning mistede en Mand det ene Ben ved at Ankeret søgte Bund. I Følge med os var Korvetten Galathea og Briggen Mercurius; vi krydsede ud af Sønderborg Fjord, for at faa en kendt Mand om Bord, som skulde lodse os; vi gik imidlertid til Ankers under Langeland, hvorfra vi dog foretog adskillige Krydstogter ned mod Kielerfjord. Mandskabet var imidlertid blevet godt indøvet i Kanoneksersitsen, da vi havde to Gange Klarskib hver Dag. Stemningen iblandt Folkene var den bedste, naar man undtager, at enkelte var misfornøjede, fordi de fandt sig forurettede ved at vi fik Ration paa Brød, hvilket ikke var Tilfældet paa de andre Skibe, og heller aldrig bruges paa disse Højder. Den 1. April passerede Linieskibet Chr. den 8. forbi os, og gik til Als. Vi blev liggende til den 3. April, paa hvilken Dag vi lettede og straks gik til Kielerfjorden, som vi blokerede. Vi bortviste en hollandsk Kuff, som agtede sig ind i Fjorden. Formedelst Storm og Tykning maatte Fregatten gaa til Ankers et Stykke udenfor Friedrichsort, men den 4. lettede vi igen og forbød atter en hollandsk Kuff at løbe ind, men ledsagede den et Stykke bort. Om Eftermiddagen fik vi Linieskibet i Sigte, i Følge med 2 Dampskibe: Hekla og Geiser, den sidste slæbende 3 Jagter med Soldater om Bord; sammen med den var Korvetten Galathea og Briggen Mercurius. Hele Eskadren, bestaaende af ovennævnte Skibe tillige med Fregatten, alle under Overkommando af Kommandør Paludan, løb om Aftenen ind i Eckernførde Fjord og lagde sig for Anker. Alle Skodder og alt unødvendigt paa Batteriet blev borttaget og skaffet ned i Lasten eller paa Banjerne.

Skærtorsdag den 5. April frembrød og med den en ulykkelig Dag for gamle Danmarks Flaade, skønt dets Flag ikke blev plettet eller fejgt strøget. Jeg vil her skildre Tildragelsen, som den er forefaldet og ikke som den maaske vil blive berettet og fordrejet af Blade og Aviser. Om Morgenen Kl. 4 blev der udpurret, og vi fik vor Frokost som sædvanligt; derpaa gaves Signal fra Kommandøren, at vi skulde lette og følge ham. Letningen blev straks iværksat, og Kl. 6 holdt vi ret *for de Vind* ind af Fjorden. Eckernførde Fjord er ganske indelukket, og paa alle Sider var opkastet Batterier, som var besat med grovt Skyts. Paa den nordlige Side af Fjorden paa en fremspringende Landpynt var et svært Batteri opkastet, som straks aabnede sin Ild paa Linieskibet, som ogsaa straks besvarede den. Det samme gjorde begge Dampskibene. Vor Chef holdt imidlertid en lille Tale til os, opmuntrede os og forklarede os, hvor nødvendigt det var, at vi sloges som det sømmede sig danske Matroser, og endte sin Tale med et Hurra for Konge og Fædreland, hvilket blev besvaret 3 Gange af Mandskabet. Fregatten var imidlertid kommet det ovennævnte Batteri paa Skud, og nu begyndte vor Kanonade, og med god

Virkning; de fleste Kugler fejede langs med Voldkanten og har bestemt borttaget mange Mennesker. Linieskibet blev ved at staa længere ind i Fjorden og overlod det til Fregatten at klare det yderste Batteri, hvad vi ogsaa trolig gjorde. Batteriets Ild var stærk i Aftagende, da Linieskibet gik til Ankers i en skraa Stilling for det indre Batteri, ret udfor Byen. Derpaa gaves Signal for Fregatten, og vi lagde os ligeledes for Anker ret ud for Batteriet med et Spring agter, for at vi bestandig kunde holde Bredsidens mod Landet, og vi var Batteriet nærmere end paa Riffelskuds Distance, hvilket efter de fleste Folks Mening var en stor Fejl af den Højstkommanderende, da vi havde Paalands-Vind.

Nu begyndte først det alvorlige ved Slaget, næsten alle vore Skud fra »Gefion« var godt rettede; med Linieskibets var det derimod ikke Tilfældet; de fleste gik for højt og med Skraaet skød de for lavt, kun enkelte Bomber gjorde god Virkning og fordrev flere Gange Folkene fra det øverste Batteri, hvor Fjendens Forstærkning stod. Ved et ulykkeligt Tilfælde blev vort Spring skudt over og vi svajede altsaa op og kom til at ligge med Agterenden mod det inderste Batteri, hvilket det benyttede sig af og beskød os uophørlig med en morderisk Virkning, hvorimod de slet ikke skød paa Linieskibet. Der blev straks givet Signal til Dampskibet Geiser, at det skulde give os et Varp, for at vi atter kunde komme med Bredsidens mod Fjenden, men endskønt Folkene gjorde sig den største Umage, vilde det ikke lykkes. Vi maatte laane Fartøjer fra de andre Skibe, da alle vore egne var gennemborede af Kugler, en Slup var dreven i Land fra et af Dampskibene. Da alle vore agterste Kanoner var ubrugelige, og vi kun maadeligt besvarede Batteriets Ild og led stort Tab paa Mandskab og Gods, blev der givet Signal til Dampskibet Geiser, at det skulde bugser os ud af Slaget; det kom ogsaa straks, men blev selv saa forskudt, at det maatte søge ud af Skudvidde tillige med Hekla, som det ikke var gaaet bedre, og det overlod til os selv at hjælpe os. Kun med største Fare og Besvær blev det muligt at føre et Varp ud, og vi begyndte straks med Udvarpningen. Da vore Sejl ikke var beslaaede, gav Chefen Ordre til at beslaa dem, hvilket var meget besværligt, efter som der ingen Hjælp var at faa fra Dækket til at hale op i Givtoug og Gaardinger. Topsgasterne gik først paa den bagbords Nok og Raaen og begyndte at fiske op i Sejlet, men Merseskoder var belemret paa Dækket, hvorfor det ikke vilde lykkes dem at faa dem overhalet. Tyskerne kom dem selv til Hjælp; de skød uophørlig med Skraa efter Mærse, hvorved det bagbords Skøde blev overskudt og følgelig var let at overhale. Omsider, og ved Krydsopgasternes Hjælp, blev store Mærsejl beslaaet, uden at der faldt nogen af Folkene, endskønt Skraaet haglede omkring dem. En Kugle gik ind i Toppen af Masten og borttog den ene Gren af Borgen til Storraaen. Mærsetaklet blev skudt ud af Haanden paa en Mand, som vilde hukke det i Rebsejsingerne paa Mærsejlet; det blev gesvindt knobt og brugt som det var. Vore bagbords store Stængbarduner var overskudte, og vi havde sat vore Stottallier paa for at støtte Stangen. Begge Storstagene, 4 Spandt

Vandt, Mersetoplent, Mersefald og de fleste andre løbende Ender var overskudte. Masten var gennemboret paa alle Kanter, selv vor Storerejsning truede med at falde ned, og med de andre Master gik det ikke bedre. Da Rejsningen som sagt truede med at falde ned, og der intet var at gøre til Vejrs for Topgasterne, blev de kaldt ned paa Dækket for at hjælpe til der, da det næsten var blottet for Folk. Paa Skandsen blev der kun skudt med 2 Kanoner, og det blot for at faa Røg, at Fjenden ikke skulde faa for nøje Sigte paa dem, som gik rundt i Spillet; dog blev mange bortrevet derfra.

Det gik imidlertid kun smaat med Udvarpningen, vi mistede stadig Folk, selv Banjerne laa fulde af Døde og Saarede, og mange var bragt ned i Lasarettet. Chefen sendte Bud til Kommandøren med Beretning om vor Tilstand, og Linieskibet hejste det hvide Flag, hvilket vi ogsaa straks efter gjorde. Kort efter ophørte Fjendens Ild og Parlamenteringen begyndte. Bataljen havde været fra Kl. 7½ om Morgenen til Kl. 1½ om Eftermiddagen. Da Ilden var ophørt, og vi fik en Smule Rolighed, gik vi straks i Gang med at forbedre Takkelladsen, som var i en ynkelig Tilstand. Mange Barduner, Merse, Skøder blev spledst og Godset saa godt det lod sig gøre repareret. Udvarpningen fortsattes imidlertid paa Dækket, men det vilde Fjenden ikke tillade og gav os et Par Kugler, hvorfor vi maatte lade det være.

Af vore Officerer, som havde vist en udmærket Opførsel under Slaget, var kun Premierløjtnant *Skibsted* haardt saaret. Af Folkene var som sagt mange faldet. Af de faste Folk var kun en Konstabel ved Navn *Wilhelm Olsen* faldet. Han blev skudt straks i Begyndelsen, da han havde en af de farligste Poster; han var nemlig Kommandør for de to agterste Kanoner. En anden Konstabel ved Navn *Jens Birk* mistede det højre Ben og var nok senere død. Af Matroskorpset var ingen faldet eller haardt saaret. Flere af de syge, som laa paa Banjerne, var skudt i deres Køjer, da Kuglerne gik igennem overalt. Efter et Par Timers Forløb begyndte atter Kanonaden, da Tyskerne ikke vilde antage Kommandørens Betingelser. Fjenden havde nu faaet Tid til at istandsætte Batterierne og havde desuden opkørt en betydelig Mængde Felt-Skyts, hvormed de anrettede en voldsom Ødelæggelse paa Linieskibet. Fregatten laa imidlertid ganske hjælpeløs og var en Skive for Landbatterierne, som nu skød blot med Granater og gloende Kugler, hvoraf vi fik flere i Skibet, som dog blev slukkede. Chefen kaldte nu Folkene og Officererne op paa Dækket og forlangte deres Mening om, hvad der videre kunde gøres, — og hvad var der vel at gøre? Kanonerne ubrugelige, Mandskabet dels skudt, dels aldeles udmattet, Rigningen truede med at falde ned. Paalands-Vind og ingen Dampskibe til at bugsere os ud. Vi kunde hvert Øjeblik vente Skibet i Brand, og alle Pumperne itu, — der var intet andet Raad, — vi maatte stryge.

Endskønt vi havde strøget, blev der dog skudt paa os fra Land, da Linieskibet endnu ikke havde overgivet sig, men satte Sejl til og begyndte at krydse sig ud. Det kom snart paa Grund og blev skudt i Brand, hvorfor det endelig ogsaa maatte overgive sig. Ombord i Fregatten

havde vi travlt med at kaste Krudt og Vaaben over Bord, og saa mange Kanonlaase, Visirer, Granater og Fængerrør, som vi kunde overkomme. Chefen kastede ligeledes de fleste Penge overbord, en Del blev dog som en Gage uddelt iblandt Mandskabet. Jeg var saa heldig at faa to Specier, som er kommet mig godt til Nytte i mit senere Fangenskab. Da Chr. den 8. brændte stærkt og der ikke var at tænke paa Slukning, søgte Mandskabet at redde sig som det bedst kunde; en Del af det kom lykkeligt i Land med deres Tøj, andre havde intet reddet, men kom drivvaade i Land. Omtrent Kl. 8 sprang Linieskibet, alle Folk var ikke bjærget, en stor Del fandt deres Død ved Eksplosionen. Alle de saarede omkom. Af Officerer var Kaptajnerne *Krieger* og *Marstrand* tilligemed Kadetterne *Wulff* og *Braem* og en Doktor om Bord i Skibet da det sprang; mange af de reddede, hvoriblandt Sekondløjtnant *Ulrich*, blev dræbt eller stærkt saarede af de nedfaldende Stumper, da Skibet sprang i Luften. Fregatten »Gefion« fik flere Kugler i Skroget, da Linieskibets Kanoner gik af ved Varmen.

Hen paa Aftenen begyndte Tyskerne igen at skyde paa os, fordi vi havde tændt Lanterner om Bord, men da Lanterne blev slukkede, holdt de op igen, indtil et af Dampskibene sejlede ind og vilde bugsere os ud, hvilket bekom os ilde, da de straks begyndte med deres Bomber, hvorfor Dampskibet maatte se til at redde sig selv. Nu begyndte der at komme Fartøjer fra Land for at bjærge »Gefions« Mandskab. En Del kom ogsaa i Land, men de fleste maatte blive om Bord til om Morgenen. Kl. 2 kom der atter nogle i Land. Kl. 3 kom Tyskerne om Bord med Soldater, som besatte Skibet; derpaa blev Ankertouget stukket fra os og Skibet sejlede ind i Havnen; herfra blev Folkene satte i Land. Kl. 3½ var jeg kommet i Land med alt mit Tøj og blev indlogeret i en Skole, hvor der var flere andre af Mandskabet. Folken her var meget høflige og for en contant Betaling fik vi alt, hvad vi forlangte. Langfredag den 6. April blev vi trakteret med saa meget Brød og røget Flæsk, som vi vilde spise, og Kl. 12 om Middagen blev vi endelig under en stærk Eskorte af slesvig-holstenske Soldater samlet, og vi begyndte Marchen ad Rendsborg til.

Paa Vejen kom vi forbi de brændende Stumper af Linieskibet, og det glædede mig — endskønt jeg tænkte paa de stakkels Mennesker, som havde fundet deres Død — at Tyskerne ikke havde faaet dette stolte Skib. Et smerteligt Syn for enhver Dansk var »Gefion« med det tyske Flag under Gaffelen, men ogsaa denne var saaledes ruineret, at de ikke faar Nytte af den i Hast. Medens vi kun langsomt blev transporteret henad Vejen, maatte vi holde Geled tre og tre ved Siden af hinanden. Vi gjorde kun et Sted Hvil et Par Minutter, og var nær ved at forsmægte af Tørst. Blandt de Soldater, som eskorterede os de første 1½ Mil, var mange dansk-talende, som var blevet presset af Tyskerne; de blev senere afløste af Preusserne, som ledsagede os til Rendsborg, hvor vi ankom trætte og udmattede i højeste Grad Kl. 8—9 om Aftenen. De fleste af os kom i Kvarter i Altstädter Kirke, som var fyldt med Halm. De andre i en Hestestald eller i Ridehuset.

(Fortsættes.)

ERINDRINGER FRA KRYDSEREN »VALKYRIEN«S TOGT TIL MIDDELHAVET 1913

(Fortsat.)

Vendte man sig derimod om, mødte der En et helt andet Syn; thi dér laa i landlige, fredelige Omgivelser Officerskollegiet og de øvrige sømilitære Skoler samt Krudttaarnene, aabent og frit mellem udstrakte Engdrag, der dog sikkert har været strengt afspærret.

Paa Flyvestationen paa den tidligere omtalte, flade Ø tæt ved det Sted, hvor »Valkyrien« laa fortojet, herskede der, særlig i Formiddagstimerne, et livligt Røre. — Flyverne kørte rundt paa Motorcykler paa den aabne Plads foran Hangarerne, Mekanikerne vimsede rundt i Skjortearmer for at efterse og reparere Maskinerne, inden disse skulde ud og luften sig. Eleverne fordrev Tiden med at lade en Hund svømme ud efter Træstumper, der blev kastet ud i Vandet. — Naa, det varede ikke længe, før de alle stimlede sammen om et Par Maskiner, der nu var klare til Start. Flyverne og Eleverne satte sig op i de baadformede Skrog, saa kun Hovederne ragede op, Rattet prøvedes nogle Gange, ligeledes fik Propellerne sig nogle Omgange, under hvilke det gjaldt »to keep clear of the propellers«, og saa gled Maskinerne langsomt udefter. Efter nogle spjættende Forsøg som en Fugl, der lærer at flyve, kommer der Fart over Maskinen, med stedse stigende Fart skyder den hen over Vandfladen med Skummet staaende foran Pontonerne, nu hæver den sig under nogle duvende Bevægelser, og derefter gaar det for de snurrende Propeller i et jagende Sus udover og derpaa tilbage over Øen, hvor Manøvrerne og Sigteøvelserne afholdes.

I Land saa man overalt Militærpatrouiller og Skildvagter, og saavel Værftet som Arsenalen var afspærret med et højt Gitterværk, indenfor hvis svære Jernstænger velbevæbnede Marinesoldater marcherede frem og tilbage i det uendelige.

I selve Byen vrimlede det paa alle Gaderne med uniformerede Mennesker: militære, Politibetjente, Toldembedsmænd, Auktionsholdere, Avissælgere, Bybude, Kioskdrenge og mange andre, saa at man efter et flygtigt Overblik troede sig hensat til en militær Lejr. — Atter og atter maatte Haanden ryge til Huen, saa for en Artilleriofficer, med den flade, sammentrykkede Kasket, med de udposede, korte Benklæder og med det mærkelige, musegraa Slag slængt over Skuldrene, saa for en Søofficer, med den guldtressede Kasket og den lange, korsetformede Kjole, saa for en Gendarmofficer, med det folderige, mørke Overstykke og Napoleons hatten med den vældige Kokarde, saa for et Bybud, som man efter Uniformen antog mindst maatte være Oberstløjtnant; kort sagt, dette udprægede Militærliv passede jo egentlig ikke vore mere joviale »Mænd«, der slentrede op i Byen for at faa sig nogle Timers »civil« Adspredelse.

Igennem de ikke ret brede, men hyggelige Gader sværmede det med Klynger af Soldater, selvfølgelig i Selskab med det lokale, smukke Køn, der var yderst chikt paaklædt og dertil saa koket som kun Wienerinden og hendes Søstre kan være det.

Et Utal af Biografteatre var spredt over Byen, og vi saa baade Asta Nielsen og Frederik Buch lyslevende

for os, ja selv en af Ole Olsens Optagelser fra Raadhuspladsen med Linie 2, Muslingeskallen m. v.; det er altid morsomt at se gammelkendte Ansigter og Steder under Ophold i det fremmede, og ligesom faa en Hilsen hjemmefra.

Tæt ved Havnen laa et prægtigt Marinekasino, omgivet af en stor Park med Stengrotter, Lysthuse og Musiktribune; om Aftenen var det hele et straalende Lys-hav, og det gjorde et særdeles flot Indtryk paa Beskueren; men Opførelsen deraf havde rigtignok ogsaa kostet ca. 4 Millioner østrigske Kroner (daværende Kurs).

Dernæst fandtes en stor Statue af den tidligere omtalte, østrigske Admiral Tegetthoff, vor kendte Modstander ved Helgoland, og paa Foden af dette Monument nedlagde Chefen, ledsaget af den attachederede Søofficer og to af »Valkyrien«s Officerer, en medbragt Krans, hvilken Æresbevisning de østrigske Myndigheder maa have sat overordentlig megen Pris paa, da der blev vist os den mest udsøgte Elskværdighed og Velvilje under hele vort Ophold.

Polas Indbyggere var som hele det østrig-ungarske Folk sammensat af en Mængde højst forskellige og meget stridbare Folketyper, hvilket man f. Eks. kunde se, hvis man betragtede Orlogsværftets mange Arbejdere, naar de efter endt Arbejdstid myldrede ud af Værftsportene; de mest forskelligartede og spraglede Nationaldragter og et Virvar af uensartede og dog typiske Ansigter gled forbi Ens Øjne, en babylonisk Forvirring af Tungemaal svirrede om Ens Øren, medens de forskellige Nationaliteter sluttede sig sammen i Klynger, der betragtede hinanden med alt andet end venlige Blikke; man misundte virkelig ikke den gamle Kejser Franz Joseph, hvis vanskelige Opgave det var at holde sammen paa en saa blandet Hob Mennesker, og Verdenskrigen bevirkede jo ogsaa, at det kunstigt sammenføjede østrig-ungarske Monarki faldt sammen.

Den 18. December Midnat kastede vi los fra Bøjen i Polas Orlogshavn, og Krydseren stod udefter; det blæste bravt, og Søen slog Brod, hvilket bevirkede, at vi først næste Dags Formiddag ankom til Mallamose, hvor det italienske Flag salutedes, og ved Middagstid fortojede »Valkyrien« i Bøje lige udfor den verdensberømte St. Marcusplads i Venedig, efter at den kommanderende Admirals Flag — vajende i Krydseren »Elba« — var saluteret.

Krydseren stod ind i Kanalen, der fører ind til Byen indenfor en meget udstrakt Sandvold, lige i Hælene paa et italiensk Panserskib »Guiseppe Garibaldi«, der ogsaa havde været ude at luften Vingerne i det raske Vejrs; Solen havde endnu ikke formaaet at trænge igennem den tunge, graa Morgendis, der som en klam Haand lagde sig overalt, og da Vinden tilmed var skarp og bidende kold, saa det ikke ud til, at »Havets Herskerinde« vilde modtage os videre venligt; men da vi var naaet et Stykke ind i Kanalen, brød Solen imidlertid pludselig igennem Taagesløret, Kulden jages paa Flugt, og Humoret

steg lynsnart til Toppunktet; thi dér laa Venedig for os i al sin æteriske Skønhed, en prægtig Samling smukke Bygninger og skønne Taarne, der syntes skilt fra Jordoverfladen ved et Luftbælte; et pragtfuldt »Fata Morgana«. — Det første, vi traf paa af Byen, var mærkeligt nok lange Rækker af Telefonpæle, anbragte ude i Vandet, og man hørte samme ensformige Snurren fra Traadene, som vi kender den fra vore egne Landeveje paa fredelige Sommeraftener; kun manglede Faarekyllingernes pibende Toner og Frøernes Kvækken, men disse Lyde var her erstattede af Smaabølgerne Skvulpen mod Telefonpælens Fod, Smaabølgerne er jo de venezianske Gaders og Landevejes Sangere. — Det varede ikke længe, inden vi kom til selve Byen, eller rettere ind i den; thi pludselig befandt vi os mellem flere Bygninger, der var opførte frit ude i Vandet. — Staden er, som bekendt, anlagt paa de to Hovedøer og over hundrede, ved Kanaler adskilte Smaaøer, der er skudt frem inde i Lagunen, som adskilles fra Havet ved en af Bølgerne opkastet Sandvold og kun staar i Forbindelse med dette ved en smal Kanalbygning. — Adskillige Steder kunde man se de frembrydende Stykker Land, der var skudt op til Vandfladen og var afmærket med nedrammede Pæle.

Under Indsejlingen var vi selvfølgelig belemede med en Sværm af Kadrejere, der med skrigende Stemmer og livlige Fagter falbød deres Kram, og som sædvanlig var en Del Vaskepiger, med spraglede Shawler over Skuldrene og skinnende Ørenringe stikkende frem under det blanke, kulsorte Haar, modt op.

Vi fortojede et godt Stenkast fra Marcuspladsen, her var vi ved Byens Hjerte, og Pladsen, der var os anvist, var den mest ideelle for Repræsentation; thi Dagen lang gled en Strøm af glade Italienerne forbi inde paa den henrivende Havnepromenade, særlig naar vort Musikkorps smeldede sine smukke og livlige Melodier ud, saa det gav Genklang i de tilstødende, fredelige Kanaler.

Betragter man Venedig udefra en Solskinsdag, er det, som Lyset brydes i en stor, kostbar Juvel, der udsender de vidunderligste, spillende Straalebundter; hver enkelt Ting i dette Billede fremtræder i de herligste Farver; Bygningerne, Fartøjerne, Træerne, Menneskene, Himlen, Søen, alt medvirker til at frembringe en sand Farveharmoni, der bringer ethvert Menneske til at føle den største Glæde; Livet syntes her adskilligt lettere at leve end under vore barske, nordiske Himmelstrøg.

Byens Silhouet er særdeles smuk, især ved Solnedgang, naar Campanilen, Marcuskirken og de talrige andre smukke Bygninger og Taarne staar med et eventyrligt, blaaagtigt Skær mod den rødglødende Aftenhimmel, medens Dogepaladset luer, og Fartøjernes purpurfarvede Latinersejl træder skarpt frem mod de beplantede Promenader.

I det efterfølgende Mørke skyder Gondolerne lydløst frem med svingende Lygter, der kaster et ejendommeligt, flakkende Skær over de nærmeste Omgivelser og frembringer lange, bugtede og flimrende Solvstriber i

det mørke Vand. — Jo nærmere Midnat, desto stærkere pulserer Livet, desto højere lyder Larmen og Støjen fra Byen udover de stille Kanaler; den minder paa det Tidspunkt nærmest om en stor Natsværmerrede, Musik og Sang høres overalt, Venezianerne morer sig. — Som vældige Ildslanger snor Hovedgaderne sig gennem Byen, medens andre Dele af denne henligger i fuldstændig Stilhed, ganske som uddøde; her kaster Huse og Broer deres urolige Skygger ned i Kanalernes sorte, rindende Vand, hvor Gondolerne vuggende ligger ved deres hældende, frønnede Fortøjningspæle, og hvor Smaabølgerne i Mørket fortæller om de rædselsfulde og blodige Optrin fra Byens minderige Fortid.

Om Søndagen stillede den kommanderende Admiral et større Dampfartøj til Krydserens Disposition, og med dette foretog Halvdelen af Besætningen en meget interessant Sejlstur rundt i Havnen og op i »Canal grande«; i den ene Ende af Havnen laa en Mængde Dampere under store Kraner; Gasbeholdere og Petroleumstanke laa her Side om Side med vældige Pakhuse og Oplagsskure; her var Handelscentret, og om Hverdagen rørte sig et virksomt Liv langs Kajerne. — I samme Bydel laa Jernbanestationen, hvorfra Tog paa Tog for over en meget lang, muret Bro, der forbinder Byen med Fastlandet, indeholder en mægtig Vandlekning og mod Vest forsvareres af Fortet Malghera.

Paa Turen op gennem Kanalen fik vi meget interessant at se af denne mærkelige By; paa begge Sider laa gamle Paladser og Bygninger, opførte paa de ovenomtalte Laguneøer. Paladserne, i hvilke Venedigs mægtige og rige Slægter boede og ophobede deres store Kunstskatte, er nu en Del medtagne af Tidens Tand; men der hviler et Præg af Fornemhed over dem; man føler disse Slægters uhyre Stolthed og Magt ved at betragte de pragtfulde, kunstnerisk udsmykkede Bygninger, de har efterladt sig. Her saa man den verdensberømte venezianske Balkonstil; i Døre og Vinduer var indfattede kostbare Ruder af Mosaikglas; brede Trapper, flankeret af vældige Marcusløver i Marmor, førte fra Kanalen op til den skjoldprydede Hovedindgang; til begge Sider en Række stilfulde Fortøjningspæle, malede med Slægtens Yndlingsfarve og prydede med dens Vaabenskjolde, enten i Guldsnit eller kunstfærdigt udskaarne; Gondoler, udstyrede med smukke Overbygninger og Silketæpper, blev med forbavsende Færdighed drevne frem af de uniformerede Gondoliérer, fra hvis blanke Somandshatte kulørte Baand flagrede i Vinden; man saa ogsaa i Kanalerne enkelte Motorbaade, der imidlertid daarligt passede ind i disse gamle, ærværdige Omgivelser. — Fra denne Bydel, hvor Sten paa Sten fortalte om Byens glansfulde Fortid, kom vi langs Promenaden, forbi en Del ældre Kirker og nogle oplagte Torpedobaade til Orlogshavnen, der dannede den modsatte Yderlighed og straks førte os tilbage til Nutiden med sine vældige Maskinbygninger, store Beddinger og Flydedokker. — Det var en Tur, der med Glæde mindes af alle Deltaerne.

(Sluttet.)

„PRÆSTELUSEN“

AF G. KRAGH

(Fortsat.)

Saa kom Krigen med England og Slaget paa Rheden. Paa-skedag skulde de faldne begraves ude paa Holmens Kirkegaard, og da det var blevet bestemt, at unge, hvidklædte Jomfruer skulde strø Blomster paa Graven, var det et brændende Ønske her i Nyboder, at dette ærefulde Hverv skulde betros nogle af vore unge Piger. Saadan gik det nu ikke, for jeg var selv med paa Kirkegaarden, og af Blomsterpigerne var der kun een af vore egne, og det var Karen. det havde hun faaet sat igennem ved Sergeantens Hjælp, og det var jo en stor Ære for hende.

Nu havde »Fedtpløkken« sagtens ment, at den Tjeneste nok kunde belønnes lidt solidt, for om Aftenen stillede han hende paa Leopardlængen og vilde ha' Karen med op paa Volden. Tilfældigvis var hun alene hjemme, og det var jo Vand paa Fyrens Mølle. Han begyndte paa sin sædvanlige sledske Maade at snakke sødt, og Karen, som nødtigt vilde rage uklar med ham, fandt sig i det, da hun haabede at Moderen vilde komme. Det tog han sig til Indtægt, og i den Tro, at nu var det rette Øjeblik kommet til at entre Prisen, klappede han paa Siden af hende og langede Armen ud for at ta' hende om Livet. Men i samme Øjeblik sad der jo en velrettet, klaskende Øretæve midt i Synet paa den gamle Nar, og vips, — saa var Karen ude i Gangen, hvor hun drejede Nøglen om i Døren. Heldigvis kom Madam Traugott netop hjem, mens Karen, blussende af Vrede og Ophidselse, stod i Gangen og hørte paa Sergeantens Banden og Skælden inde fra Stuen. Moderen var snart klar over, hvorledes Landet laa, og efter at hun havde ladet Karen gaa ud i Gaarden, lukkede hun Døren til Stuen op og gik ind til den vrede Sergeant. Hun forsøgte at tale fornuftigt til ham, men han var hoven og storsnudet, og svor paa, at han ikke vilde lade sig gøre Grin med af saadan en Laptaske, og at den Historie skulde blive erindret ved Lejlighed. Saa drev han af, og efter at Karen var kommet ind, snakkede de to Kvinder om, hvordan de nu bedst skulde klare sig, da de jo sikkert havde faaet en mægtig Uven i Sergeanten.

Det varede heller ikke længe, før de begyndte at mærke de første Følger af »Fedtpløkken«s Hævngerrighed.

Fyren, der hidtil havde foretaget sin Inspektion af deres Lejlighed saaledes, at han kiggede ind til dem en Gang imellem til en Kaffetaar og en lille Sladder, kom nu hver eneste Dag. Han mødte med Embedsmandsmine som Chefens Repræsentant, og havde stadig et eller andet at paatale, hvilket han besørgede paa den mest brøsig og uforskammede Maade. Ligemeget hvor sirligt der var hos de to Kvinder, — aldtid kunde han finde en eller anden gammel Bestemmelse, som der var syndet imod, eller en Uregelmæssighed, som ikke kunde tillades. Saa havde Karen en Dag et Lommetørklæde hængende til Tørring ved Kakkelovnen, — en anden Dag var Luften i Kammeret for daarlig, — saa fandt »Fedtpløkken«

lidt Ukrudt mellem Brøstenene foran Husdøren, eller han fik Brækningsførmørelser over, at Madam Traugott havde en Smule Suppeurter staaende i en Spand i Stuen, skønt de jo skulde være i Køkkenet, — ja, de mest ubetydelige Smaa-ting kunde denne fordømte Karl opnuse og gøre Vrøvl over.

Og ikke nok med det — de mærkede ogsaa hans Indflydelse paa anden Maade. Det begyndte at gaa ned ad Bakke med Salget i Butikken, og alt, hvad de ansøgte om med Hensyn til Smaareparationer og lignende, blev aldrig tilladt.

Paa den Vis gik der et Par Aar, som var en meget ubehagelig Tid for de sølle to Kvinder. Havde de ikke haft den Smule Penge, som var reddet fra de gode Dage, var de kommet til at lide Nød.

Saa blev Moderen syg, og straks stillede Sergeanten hos dem og forlangte hende indlagt paa Hospitalet. Det hjalp ikke, at baade hun og Karen græd og bad, »Fedtpløkken« grinte haanligt af dem, slog paa sin Myndighed, og kom med uforskammede Bemærkninger om, at han ikke for et Par indbildske og snerpede Fruentimmers Skyld vilde lade sig forlokke til at forsømme sin Pligt. Karens Mor kom altsaa paa Hospitalet, og da det var den hurtigste og sikreste Maade at blive slaaet ihjel paa, blev hun ved Divisionschefens Foranstaltning et Par Uger efter sænket ned i en Grav ude paa Holmens Kirkegaard. Mærkeligt nok havde Sergeanten dog saa megen Takt, — eller maaske han fortrød sin Opførsel, — at han i den nærmest følgende Tid lod Karen i Fred, saa hun blev fri for at se hans væmmelige Tryne snuse i sine Stuer. Tilladelse til at holde Handel bortfaldt ved Moderens Død, og Karen maatte nu se at klare sig, dels med det, der var til Rest af Moderens Penge, og dels ved at sy.

Men en skønne Aften stillede Fyren jo igen hos Karen og tilbød hende lige rent ud at vælge mellem at være hans Kæreste eller at blive smidt ud af Nyboder. Og, forstaar I, det var ikke en tom Trusel, for »Fedtpløkken« havde en meget stor Indflydelse hos Divisionschefen, der var en mageligt anlagt Herre, som lod Skivnen regere og ordne det Hele efter eget Fordogtbefindende. Stakkels Karen var derfor slemt i Vinden, og i sin Nød vidste hun ikke bedre Raad end at bede om at maatte betænke sig. Det betragtede Slubberten som en Slags Indledning til Kapitulationen og gik ind paa, at han skulde komme om et Par Dage og hente hendes Svar.

(Forts.)

N. Jensen, Nørregade 24 —
Køge. Telf. 36.
Kolonial — Vin — Delikatesser — Cigarer
Skibsproviantering. Leverandør til Marinen.

Køge Fiskehus,
Nørregade 8, Køge. Telf. 375.
Alle Slags fersk og røget Fisk.
Leverandør til Marinen.

Petersens Eft., Lynæs. - Tlf. 7.
Kolonial & Skibsproviant.
Leverandør til Marinen.
Medlem af Marineforeningen.

L. Larsen,
Lynæs. Tlf. Hundested 40.
Kød- & Fedevareudsalg.
Leverandør til Marinen.

Henry Fisker & Co.
Kolding. Tlf. 206.
Skibsproviantering.
Leverandør til Marinen.

Chr. Hansen Hoff,
Nørrebro 82, Odense. Tlf. 3042.
Franskbrød og Wienerbageri.
Leverandør til Marinen.

Thomsens Eft. K. Christensen,
Nørrebro 100, Odense. Tlf. 2726.
1. Kl. Kød- & Fedevareudsalg
Leverandør til Marinen.

P. Taabel & Co.
Havnen - Thisted - Tlf. 326.
Skibsprovianterings- &
Kolonialforretning.
Leverandør til Marinen.

G. Lundbeck, Storegade 8,
Thisted. Tlf. 160.
Wiener- & Franskbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

N. Buch, Karolinegade —
Randers, Tlf. 559.

Kødudsalg og Pølsefabrik.
Saltet & fersk Kød og Flæsk.
Fars & Pølser. Leverandør til Marinen.

„BILLIGHEDEN“,
Vestergade 31, RANDERS. Tlf. 1174.

Frugt, Grønt, Kartofler, Konserver.
Leverandør til Marinen.

J. Wallentin,

Karolinegade 4,
Tlf. 763. Randers. Tlf. 763.

Bageri & Konditori.

Medlem af Marineforeningen.
Leverandør til Marinen.

Havnegades Viktualieforretning.

Nykøbing M. Tlf. 251. Vildt & Fjerkræ.
Leverandør til Marinen.

Ludv. Bove's Eff. Magnus V. Petersen.

Nykøbing M. — Kolonial & Material.
Leverandør til Marinen.

P. THERS

Bageri, Konditori & Rug-
brødsfabrik anbefales.

Korsør Telefon 86 Leverandør til Marinen

Th. Rasmussens Sønner,

Stats. 15. KORSØR Telef. 106

Import af Kul & Kokes,
Korn & Foderstoffer.

S. P. Henriksen,

Algade 29, Korsør, Telef. 156.

Frugt — Grønt — Kartofler

Leverandør til Marinen.

KORSØR KORSØR

A. H. Schrøder's

Kødudsalg

Tlf. 72. Algade Tlf. 72
Leverandør til Marinen.

Husk at købe Deres Kolonial, Deli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen.

Briller

med buede Glas Kr. 6,00

Preisler, Købmagergade 13

Jul. Th. Petersen

Mønsterbageriet

TORVET 30 — KØGE — Tlf. 191.
Leverandør til Marinen.

Martin Leffers,

Nykøbing Mors.

Proviant Dæks — Maskin Stores.
Tlf. 156. Telegr.-Adr.: »Leffers«.
Leverandør til Marinen.

G. Woer, Havnen, Nykøbing
Mors. Telf. 498.

1. Kl. Wiener & Franskbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

Joh. Hansen, Slagtermester,

Havnegade, Nykøbing Mors. Telf. 106.
Prima Varer, saavel i Kød som i al Slags Paalæg.
Leverandør til Marinen.

V. Schmidt, Instrumentmager

Holmensgade 29

Dansk Rekyrliffel Syndikat

Rekyrvej, Frihavnen

Telefon Central 10,045 - 10,065

Geværer — Pistoler.

R. MØLLERS Skibsværft,

Telefon 246 — FAABORG — Telefon privat 415.

Patent Ophalingsbeding, 450 Tons.

A/S KULKOMPAGNIET

HAVNEN — THISTED — TLF. 35. STATS. 2.

LEVERANDØR TIL MARINEN

Pontoppidan & Simonsen.

Odensegade 4. Tlf. Øbro 6191.

Første Kl. Varer til billigste Priser.

Kartofler, Grønt, Frugt og Konserver en gros — en detail.

Leverandør til den danske Marine.

Detailudsalg:

Palæ-Kælderen, St. Kongensgade 77.

Telefon Palæ 3877.

Frugtforretningen, Classensgade 5.

Telefon Øbro 3551.

DET OVER HELE VERDEN ANERKENDTE

ORIGINALE DANNEMORASTAAL

FREMSTILLES AF

GIMO-ÖSTERBY BRUKS A/B DANNEMORA

ALLE SLAGS LEGEREDE OG ULEGEREDE DIGEL-
STØBESTAAL. SÆRLIG SPECIALLEGEREDE STAAL

— — — FOR SKIBSBYGGERIVÆRKTØJER — — —

LEVERES OMGAÆNDE — FORLANG TILBUD

TELEGRAMADR. „DANNEMORAVERKEN, ÖSTERBYBRUK“

Enhver Kammerat

bør drikke

Albani Øl.

Drik

BLACK & WHITE

WHISKY!

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

„Torvehallen“

Algade - VORDINGBORG - Tlf. 394.

1. Kl. Kød, Konserver, Ost og
Paalæg. Leverandør til Marinen.

Albert Pfeiffer, Slotsgade 5, Nykøbing F.
— Tlf. 533. —

Mit Bageri anbefales til Skibene.
Leverandør til Marinen.

Skibsprovianteringsforretning.

Alt i Konserver, Frugt og Grøntsager til billigste
Priser. Carl Larsens Frugtforretning, Slotsgade 15,
Nykøbing F. - Tlf. 378. - Leverandør til Marinen.

V. Rasmussen, Slotsgade 32, Nykøbing F.
— Tlf. 409. —

1. Kl. Kød- & Paalægsforretning.
Leverandør til Marinen.

Torvets Kødudsalg,

Kattesundet 6, SVENDBORG. Tlf. 444.

1. Kl. Kød- & Fedevareudsalg.
Leverandør til Marinen.

Martin R. Høyer,

Assens, Tlf. 63.

Kolonial & Skibsproviantering.

Leverandør til Marinen.

Holger O. Jensen,

Bagermester, ASSENS. Tlf. 192

Leverandør til Marinen.

Assens Skibsværft & Maskinværksted

O. C. Olesen. Tlf. 311.

R. N. Hansen,

Østergade 58, Assens. Tlf. 15

1. Kl. Kød- og Fedevareudsalg

Leverandør til Marinen.

Vestfyens Kulimport

Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde

Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

P. Haase & Søn

Boghandel

Løvstræde 8. København K

Telefon 5130 & 5178.

Dansk og udenlandsk Lite-
ratur. Spec. Svensk og norsk.

Abonnement paa udenlandske Tids-
skrifter modtages

BRUG ALTID

**Vibe Hastrup's
Sko-Creme**

OTTO SUENSON & CO

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 492.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officer-
foreningen.

Forlang hos Deres
Købmand

Den fineste Spiseolie

ATKA OLIE

Asiatisk The Compagni
Aktieselskab

Tegn en Annonce i
»UNDER DANNEBROG«

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

H. F. HANSEN,
Naboløs 3,

anbefaler al første Kl. Paalæg og
Fedevarer, Røget Flæsk af egen
Tilvirkning. Leverandør til Søværnets Kaserne.

A. RINDOM & RESTORFF
AKTIESELSKAB

FARVERGADE 8 - KØBVN. B.

EXPORT AF DANSK SMØR